دریچه

دادگاه عالی تائید کرد

جریمه میلیون دلاری کوین اسپیسی بابت خسارت به یک سریال

همدلی| بر طبق حکم دادگاه، کوین اسپیسی باید مبلغ ۳۱میلیون دلار برای آسیبی که به سریال «خانه پوشالی» زد پرداخت کند. به نقل از ورایتی، یک قاضی دادگاه در آمریکا حکمی صادر کرد که به‌موجب آن کوین اسپیسی بازیگر نقش اصلی سریال «خانه پوشالی» باید به دلیل سوءرفتار جنسی، جریمه‌ای ۳۱میلیون دلاری پرداخت کند. اسپیسی که در این سریال نقش تحسین شده فرانک آندروود را بازی می‌کرد، در فصل ششم سریال پس‌ازاینکه با اتهاماتی مبنی‌بر تجاوز جنسی به مردان جوان از جمله دستیار تولید «خانه پوشالی» روبه‌رو شد، از این سریال کنار گذاشته شد. اکنون قاضی دادگاه عالی لس‌آنجلس حکمی را که قبلاً توسط یک قاضی دیگر در اکتبر ۲۰۲۰ صادر شده بود تائید کرد و به‌این‌ترتیب اسپیسی باید ۲۹.۵میلیون دلار بابت خسارت به سریال و ۱.۵میلیون دلار بابت هزینه‌های دیگر پرداخت کند. کمپانی تولید فیلم ام‌آرسی که شاکی اسپیسی بود بر مبنای این استدلال که رفتار وی موجب شد تا میلیون‌ها دلار سود این کمپانی از دست برود و با حذف وی در فصل ۶ این سریال از ۱۳ فصل به ۸ فصل کاهش یافت، این شکایت را طرح کرد و در نهایت دادگاه به نفع تهیه‌کننده رأی داد و رفتار اسپیسی را به‌منزله نادیده گرفتن توافق‌های مهم قرارداد وی به‌عنوان بازیگر خواند. اوایل امسال وکلای اسپیسی سعی کردند با این استدلال که رفتار وی خط‌مشی قرارداد تهیه‌کننده را نقض نکرده و تهمت بوده است، به رأی اولیه اعتراض کنند. نخستین شکایت علیه اسپیسی سال ۲۰۱۷ در مقاله‌ای که توسط آنتونی رپ بازیگر منتشر شد، مطرح شد و ادعای وی این بود که وقتی فقط ۱۴سال داشت این بازیگر در سال ۱۹۸۶ به وی آسیب جنسی زده است. تولید سریال «خانه پوشالی» دو روز پس از انتشار این مطلب به حالت تعلیق درآمد و پس‌ازآن سی‌ان‌ان با انتشار مطلبی اسپیسی را متهم کرد که در محیط فیلم‌برداری فضایی سمی ایجاد کرده است و با اظهارنظرهای معنادار و لمس کارکنان مرد بدون رضایت آن‌ها، فضا را مخدوش کرده است. این گزارش منجر به تحقیق گسترده در صحنه تولید سریال شد و تحقیقات داخلی نتایج جدیدی به دست داد که در گزارش سی‌ان‌ان هنوز به آن‌ها توجه نشده بود. در ماه می نیز دادگستری بریتانیا اسپیسی را به چند مورد تجاوز جنسی متهم کرد که بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۳ رخ داده‌اند. با همه این‌ها اسپیسی هنوز قرار است در فیلمی با عنوان «پیتر پنج هشت» بازی کند و تهیه‌کنندگان این فیلم اعلام کردند کسانی هستند که می‌خواهند اسپیسی بازی نکند، اما شمار طرفداران وی در دنیا بسیار بیشتر است و آن‌ها منتظرند تا هنرمندی که دهه‌ها از بازی وی لذت می‌بردند به سینما بازگردد.

مدیرکل دفتر نظارت بر عرضه و نمایش فیلم خبر دارد:
حضور «تفریق» مانی حقیقی در جشنواره‌های خارجی بلامانع است

همدلی| مدیرکل دفتر نظارت بر عرضه و نمایش فیلم سازمان سینمایی از بلامانع بودن حضور فیلم سینمایی «تفریق» به کارگردانی مانی حقیقی در جشنواره‌های خارجی خبر داد. به نقل از اداره کل روابط عمومی سازمان سینمایی و سمعی بصری، روح‌الله سهرابی مدیرکل دفتر نظارت بر عرضه و نمایش فیلم سازمان سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی گفت: حرکت بر مدار قانون به نفع سینماگران است و از حواشی احتمالی که ممکن است دامن آثار یا صاحبان آثار را بگیرد، جلوگیری می‌کند. او افزود: بر اساس اطلاعات موجود درباره حضور فیلم‌ها در جشنواره‌های بین‌المللی، پس از اعلام رسمی سازمان سینمایی مبنی بر اخذ مجوزهای لازم برای هرگونه نمایش در خارج از کشور، اکثریت قریب به‌اتفاق صاحبان آثار نسبت به تبعیت از قوانین و مقررات نمایش فیلم در خارج از کشور احترام قائل‌اند و هرگونه حضور در جشنواره‌ها یا اکران عمومی در خارج از کشور را منوط به اخذ مجوزهای لازم می‌دانند که این خود جای تقدیر از فیلم‌سازان و دست‌اندرکاران تهیه و تولید فیلم‌ها دارد. مدیرکل دفتر نظارت بر عرضه و نمایش فیلم با اشاره به حضور فیلم سینمایی «تفریق» جشنواره‌های خارجی عنوان کرد: این فیلم نیز از این امر مستثنی نبوده و طی چند ماه اخیر نسبت به درخواست صدور پروانه نمایش اقدام کرده و در تعاملی دوسویه با سازمان سینمایی، همکاری کامل داشته است. او ادامه داد: از نظر این اداره کل، حضور فیلم «تفریق» در جشنواره‌های خارجی بلامانع است و مطابق با مقررات و آیین‌نامه‌های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌تواند بدون دغدغه در خارج از کشور به نمایش گذاشته شود.

گفت‌وگوی «همدلی» با فاطمه ایبک‌آبادی؛ پژوهشگر حوزه لالایی

تلاش برای احیای یک سنت فراموش‌شده

همدلی| **علی نامجو_ محمد مالمیر|** بدون شک نغمه‌های سحرانگیز و دل‌نشین مادر در قالب لالایی خواندن در دوران کودکی می‌تواند تأثیر بسیار شگرفی بر روح و روان کودک بر جای بگذارد و این صوت خوش‌آهنگ را برای او ماندگار کند؛ اما این‌گونهٔ اصیل و ادبی که از قدیم‌الایام در ایران وجود داشته و به‌صورت سینه‌به‌سینه نقل‌شده، مدتی است به دیده فراموشی گذاشته‌شده و تأثیراتش آن‌طور که بایدوشاید از سوی خانواده‌ها جدی گرفته نمی‌شود. با دکتر فاطمه ایبک‌آبادی، پژوهشگر این حوزه به گفت‌وگو پرداخته و نگاه اجمالی به تأثیر لالایی‌خوانی بر روح و روان کودک انداخته‌ایم. او زاده اراک است و در تهران زندگی می‌کند. مدرک کارشناسی و کارشناسی ارشدش را در اراک دریافت کرد. پس‌ازآن برای تحصیل در مقطع دکتری به کشور تاجیکستان رهسپار شد. حدود ۱۲سال است که در عرصه لالایی‌ها کار می‌کند و رساله دکترای خودش با موضوع «تطبیق و مقایسه لالایی‌های ایران و تاجیکستان» نوشته و در یک رساله دیگر در دانشگاه رازی کرمانشاه، «لالایی‌ها و ترانه‌های نوازشی» را موردتحقیق و بررسی قرار داده است. او تجربه داوری در دو دوره از جشنواره سراسری دانش‌آموزان کل کشور را در کارنامه دارد و تاکنون بیش از ۲۵مقاله در این زمینه نوشته است. نکته جالب آنکه ایبک‌آبادی در سمینار بین‌المللی «زن در جهان اسلام در یک‌صد سال اخیر»، لالایی‌های ایران و تاجیکستان را به‌صورت مقاله ارائه داد و جزو افراد برگزیده هم بود. گفت‌وگوی ما با دکتر فاطمه ایبک‌آبادی با تمرکز بر تأثیرات روحی و روانی لالایی به‌عنوان یک هنر بومی و ملی بر روی کودکان را در ادامه می‌خوانید:

از چه زمانی به تحقیق در رابطه با لالایی‌ها علاقه‌مند شدید و احساس کردید که در این زمینه می‌توانید کار تحقیقی انجام بدهید؟

من در دوره کارشناسی ارشد در حوزه کودک و نوجوان کار می‌کردم و از همان زمان به حیطه کار در حوزه کودک و نوجوان علاقه‌مند شدم. در واقع چند سالی هم در کانون پرورش فکری کار کردم و از قبل این روحیه را داشتم که با بچه‌ها باشم و برای آن‌ها شعر و قصه بخوانم؛ اما استارت این کار زمانی خورد که برای ادامه تحصیل در مقطع دکتری به تاجیکستان رفتم و در آنجا متوجه شدم که مادران تاجیکی چقدر به بحث لالایی اهمیت می‌دهند. آن‌ها بچه‌ها را در گهواره می‌خوابانند و به‌هیچ‌وجه هیچ بچه‌ای روی زمین خوابانده نمی‌شود. هیچ کودکی بدون لالایی هم به خواب نمی‌رود. زمانی که دیدم لالایی خواندن این‌قدر برای تاجیکی‌ها مهم است و حتی جزئی از تربیت کودکانشان است و از طرفی دیدم که این سنت بسیار زیبا در کشور خودمان دارد رو به فراموشی می‌رود و شاید کمتر خانواده‌ای باشد که برای کودکانشان لالایی می‌خوانند، ترغیب شدم که بیایم تز دکترای خودم را درباره لالایی‌ها انجام بدهم و به‌صورت تطبیقی لالایی‌های ایران و تاجیکستان را از لحاظ محتوا و واژگان مقایسه کنم. از آن کار تحقیقی، یک کتاب ارزشمند به وجود آمد که سفیر ایران در تاجیکستان همان زمان دستور دادند که آن کتاب به زبان سیریلیک چاپ شود. زمانی هم که برای ادامه تحصیل به ایران برگشتم همین بحث را داخل کشور با استاد راهنمای خودم در میان گذاشتم و ایشان نیز استقبال کردند و در نهایت تحقیق من منجر به این شد که این موضوع را به‌اضافه‌ی ترانه‌های نوازشی طبق یک نظریه ادبی موردبررسی قرار بدهم. در تحقیقاتی که من انجام دادم، جامعه آماری که داشتم بیشتر لالایی‌های قدیمی بودند. این لالایی‌ها هزاران سال پیش سروده شده و به‌صورت سینه‌به‌سینه توسط مادران نقل‌شده‌اند. البته ما نمی‌توانیم بفهمیم که این لالایی‌ها مربوط به کدام دوره تاریخی بوده‌اند. ازنظر جغرافیایی هم لالایی‌های فارسی‌زبانان را بررسی کرده‌ام. لالایی‌های ترکی و کردی برای من سخت بودند و بیشتر روی لالایی‌هایی کار کردم که به زبان فارسی هستند.

لالایی‌ها در طول تاریخ چگونه شکل گرفته‌اند؟

لالایی‌ها برخی از ترانه‌های عامیانه کودکانه هستند که مملو از خلق‌وخوی مادرانه‌اند. در لالایی‌ها، رنج‌ها، حسرت‌ها، دل‌تنگی‌ها و آرمان‌های یک مادر به‌وضوح دیده می‌شود. مضمون و محتوای بیشتر لالایی‌های جهان از هر زبان و فرهنگی که باشند این است که بچه‌ها بخوابند. مادران در کشورهای دیگر کودکشان را به خواب و آرامش کرده و آن‌ها را به موجودات زیبا ازجمله گل، فرشته و عروسک و هر چه که از نظرشان زیباست، تشبیه‌می‌کنند.

این تکرار سیلاب «لا»، چه در کشورهای اروپایی و آسیایی و چه در کشور ایران و تاجیکستان باعث آرامش کودک و مادر می‌شود. تاجیک‌ها به لالایی، «اَله» می‌گویند و بر این اعتقاد هستند که اگر کودک روی زمین قرار بگیرد آسیب می‌بیند. مادران جوان در تاجیکستان برای اولین طفلشان گهواره پرنقش‌ونگار همراه با مخمل و تزئینات بسیار زیبا می‌گیرند و معتقدند که تربیت کودک با گهواره و اَله گفتن آغاز می‌شود. تکرار سیلاب «لا» موجب خواب بهتر کودک می‌شود. زمانی که کودک آرام باشد طبیعتاً مادر هم آرام می‌شود. لالایی در مناطق مختلف ایران یک‌جورهایی وابستگی‌های معنادار فرهنگی، قومی و حتی باورهای دینی را نشان می‌دهد ولی از لحاظ محتوایی متفاوت هستند.

سراینده‌های لالایی‌ها و تاریخ سروده شدن آن‌ها مشخص نیست ولی ما با یک سری از واژگان که در لالایی‌ها به‌کاربرده شده است، می‌توانیم موقعیت جغرافیایی آن را بفهمیم. به‌طور مثال حال و هوای یک لالایی ترکی با یک لالایی کرمانی از نظر سنت‌ها، باورها و عوامل بومی و روابط خانوادگی تفاوت زیادی دارد. اگر در یک لالایی، کلمه «زیره» به‌کاربرده شود، ما متوجه می‌شویم که آن لالایی مربوط به منطقه کرمان است. یک لالایی داریم که نام سیستان در آن آمده و ما متوجه می‌شویم که این لالایی مربوط به منطقه سیستان است. ما در برخی از لالایی‌ها با توجه به واژگانی که در آن به‌کاررفته است، متوجه می‌شویم که مربوط به حال و هوای ایلیاتی است. لالایی‌ها در طول زمان به علت مهاجرت، ازدواج، جنگ و بردگی، از یک جغرافیا به یک جغرافیای دیگر کوچ کرده‌اند و تشخیص اینکه لالایی‌ها مربوط به کدام منطقه است، تنها از طریق واژگان امکان‌پذیر است.

اساساً در حوزه لالایی‌ها چه فعالیت‌ها و کارهای پژوهشی صورت گرفته است؟

نخست باید از بانو زنده‌یاد پروین بهمنی یاد کنیم که لقب مادر لالایی‌های ایران را داشتند. ایشان پژوهشگر فرهیخته فرهنگ قشقایی بودند. نشان دکتری را از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دریافت کردند و ما مدتی است که فقدان ایشان را در بین جامعه فرهنگ‌دوست احساس می‌کنیم. زنده‌یاد بهمنی زحمت زیادی کشیدند و لالایی‌های منطقه قشقایی را گردآوری کردند و ازآنجایی‌که خودشان در زمینه موسیقی و آواز فعالیت می‌کردند به زیبایی لالایی‌ها را خواندند؛ اما در پاسخ به پرسش شما باید بگویم بیشتر کتاب‌هایی که نوشته‌شده، جنبه گردآوری داشته و تحلیل و تجزیه‌ای روی لالایی‌ها انجام‌نشده است. یکی از دلایلی که من روی لالایی‌ها تمرکز کردم فقدان این مورد بود. من چند نویسنده‌ای که کتاب‌های لالایی را گردآوری کرده‌اند خدمتتان معرفی می‌کنم. آقای خزاعی لالایی‌های ۴۵شهر ایران را جمع‌آوری کرده که لالایی‌های افغانی، کردی، ترکی و ترکمنی را هم در کتابشان آورده‌اند. آقای شکورزاده لالایی‌های منطقه خراسان و آقای عمرانی یک مجموعه از لالایی‌های کرمان، خراسان، فارس و آذربایجان را جمع‌آوری کرده‌اند. آقای نجف‌زاده بارفروش هم لالایی‌های اصیل ایران را گردآوری کرده‌اند. همان‌طور که گفتم کار تحلیلی روی این موضوع صورت نگرفته است. من بیش از ده‌ها مقاله در این حوزه نوشته‌ام و سخنرانی‌های مختلفی در سمینارها داشته‌ام. دو کتاب «بررسی ساختار واژگانی و محتوایی لالایی‌های ایران و اَله‌های تاجیکستان» و «تأثیر جادویی لالایی‌ها و ترانه‌های نوازشی و قصه‌ها بر تربیت کودک» را هم در این حوزه به نگارش درآورده‌ام.

کمی درباره اهمیت لالایی‌ها بگویید. لالایی خواندن چه تأثیرات روحی و روانی بر روی کودک می‌گذارد؟

شاید این سؤال بسیاری از مادران باشد که آیا لالایی خواندن تأثیری روی آینده کودکان دارد یا فقط یک سری ترانه‌های موزون است که کودک را خواب می‌کند؟ من تأثیرات لالایی را در چند بخش ارائه می‌دهم.

یکی از مهم‌ترین تأثیرات لالایی، آرامش کودک است. زمانی که لالایی برای کودک خوانده می‌شود، مادر خواسته‌ها و آرزوهایش را مطرح می‌کند و کودک هم خیرخواهی و مهربانی را فرامی‌گیرد و با شنیدن این نوای دل‌نشین به آرامش می‌رسد.

یادگیری زبان هم یکی دیگر از اثرات لالایی روی کودک است. وقتی با تکرار مداوم لالایی را برای کودک می‌خوانیم، زمینه یادگیری زبان را برای او فراهم می‌کنیم. در واقع اولین مرحله زبان‌آموزی کودک، همان شنیدن لالایی است. یک اثر عجیب دیگری که لالایی دارد این است که حافظه کودک را تقویت می‌کند. یکی دیگر از اثرات آن، انتقال فرهنگ و اجتماعی شدن کودک در دوران جوانی است.

بر این اساس من معتقدم که لالایی محدود به خواب کردن کودک و سرگرم شدن او نمی‌شود. بلکه در پرورش استعداد، خلاقیت و درک مفاهیم و عواطف و ذوقیاتش تأثیرگذار است. کودک در همان روزهای اول زندگی می‌تواند احساسات، اندیشه و فرهنگ سرزمین خودش را از زبان مادرش بشنود. یکی دیگر از کارکردهای لالایی، غنی کردن و پررنگ کردن ارتباط فرزند و مادر است. زمانی که مادر این لالایی‌ها را با زبان شیرین خودش می‌خواند، بین فرزند و مادر یک ارتباطی به وجود می‌آید که کودک از شنیدن آن به وجد می‌آید. در واقع لالایی‌ها اولین نغماتی هستند که کودک با آن‌ها آشنا می‌شود.

یکی دیگر از تأثیرات لالایی، آرامش درونی مادر است. زمانی که مادر لالایی می‌خواند با یک تیر دو نشان را هدف می‌گیرد. ازیک‌طرف با لالایی فرزندش را خواب می‌کند و از طرفی آن لالایی بهانه‌ای می‌شود که آن دردها و عقده‌های خودش را با این زمزمه‌ها بیرون بریزد و به آرامش برسد. در واقع یک‌جورهایی درددل مادر با کودک است.

لالایی‌ها تأثیر تربیتی روی کودک هم دارند. ما اگر بخواهیم یک کتابی که مخصوص تربیت کودک هست را تهیه کنیم، به نظر من مقدمه آن باید با لالایی زینت داده شود. یادگیری هم تأثیر بعدیِ لالایی‌هاست.

معمولاً لالایی‌ها سینه‌به‌سینه از طریق مادران نقل شده‌اند. اساساً شرایط لالایی‌ها چگونه است؟ آیا در دوران معاصر هم به سرودن لالایی می‌پردازند؟ اگر چنین کاری صورت می‌گیرد، از نظر شما سرودن این لالایی‌ها باید بر چه اصولی استوار باشد؟

کاملاً همین‌طور است، لالایی‌های اصیل ما مربوط به هزاران سال پیش بوده که سینه‌به‌سینه نقل‌شده‌است. اصولاً سراینده‌های لالایی، مادران هستند. ما یک سری افرادی مانند نسیم شمال و اقبال لاهوتی را داریم که مرد بودند و در زمان‌های قدیم لالایی سرودند ولی اصولاً لالایی به نام مادران شناخته می‌شود و یک سروده زنانه است. لالایی‌ها علی‌رغم اینکه مکتوب نشده‌اند اما اصالتشان را حفظ کرده‌اند. در زمان معاصر هم شاعران کودک و نوجوانی داریم که لالایی را طبق زمان و در شرایط حال جامعه می‌سرایند. اعتقاد من این است که اگر لالایی‌ها بتواند آن مفاهیم تربیتی، اجتماعی، اعتقادی، فرهنگی و مذهبی را به کودکان جامعه انتقال بدهد، ما می‌توانیم مدینه فاضله را داشته باشیم.

جامعه‌ای را داشته باشیم که جوانان ما هنجارها را رعایت کنند و نکات تربیتی در ذهن و مغز آن‌ها جای‌گیر شده باشد. اگر مادران ما به لالایی‌خوانی روی بیاورند و به‌نوعی برای کودکانشان وقت بگذارند و لالایی بخوانند، مطمئناً نتیجه آن را در دوران نوجوانی و بزرگ‌سالی خواهند دید.

ابوعلی سینا در مورد نقش تربیتی لالایی در کتابش نوشته که برای قانع کردن خواهش کودک به کار بردن دو وسیله لازم است؛ نخست اینکه گهواره آن را تکان دهید و دوم اینکه تا زمان خواب کودک، برای او لالایی بخوانید. با این دو کار، میل به ورزش و موسیقی در کودک پدید می‌آید و این خود نشان از اهمیت این سروده‌ها برای کودکان است. کودکی که میل به ورزش و موسیقی داشته باشد، مطمئناً می‌تواند ارزش‌ها و هنجارها را رعایت کند. اثر لالایی در روح برخی از انسان‌ها به‌قدری زیاد بوده که حتی در بزرگ‌سالی هم دوست دارند با لالایی به خواب شیرین فرو بروند. برای مثال، ناصرالدین‌شاه شب‌ها با لالایی اتابک؛ خدمتکارش به خواب می‌رفته است.

کشورهای دیگر آلبوم‌های مختلفی در زمینه لالایی‌ها تولید کرده‌اند و به نظر می‌رسد آن‌ها به اهمیت امر واقف هستند. آیا در ایران هم آلبومی در این زمینه منتشر شده است؟

همان‌طور که گفتید، کشورهای دیگر به لالایی اهمیت بسیار زیادی می‌دهند. من یک نمونه کوچکی از این اهمیت را در کشور تاجیکستان و سه سال حضورم در این کشور که با مردمانش زندگی کردم متوجه شدم. خود به عینه به چشم دیدم که چقدر برایشان لالایی خواندن و گهواره گرداندن اهمیت داشت. به‌طور مثال زمانی که کودک به دنیا می‌آمد یک مراسم به نام گهواره‌بندان داشتند که در این مراسم برای کودکِ تازه متولدشده یک گهواره تهیه می‌کردند و روی آن مخمل می‌انداختند و سپس دوستان، فامیل و آشنایان را دعوت می‌کردند. همراه با دایره زدن و موسیقی، کودک در گهواره خوابانده می‌شد و مادربزرگ این کار را انجام می‌داد. به همراه تکان دادن گهواره، برای کودک لالایی خوانده می‌شد.

یک سفره‌ای برای مهمانان گسترده می‌شد و از آن‌ها پذیرایی صورت می‌گرفت. در نهایت مهمانان هدیه‌ای را که برای کودک و مادرش آورده بودند تحویل می‌دادند. کشورهای دیگر متوجه شده‌اند که این لالایی چقدر در زندگی کودکان می‌تواند تأثیرگذار باشد اما متأسفانه در کشور ما آن‌طور که بایدوشاید لالایی جدی گرفته نمی‌شود. لجام‌گسیختگی‌ها و ناهنجاری‌هایی که در خانواده‌ها وجود دارد نشان از دوری از این فرهنگ اصیل دارد.

اگر این فرهنگ غنی شود، ما در دوران نوجوانی و جوانی فرزندانمان کمتر با این مشکلات مواجه می‌شویم؛ اما برگردم به پاسخ سؤالتان. من خودم به‌شخصه آلبومی در این زمینه منتشر نکرده‌ام. در این حوزه به‌صورت محدود یک سری کارها انجام‌گرفته است ولی نه به‌صورت آلبوم. من این آمادگی را دارم که لالایی‌ها را در اختیار دوستان خواننده بگذارم.

ماجرای لالایی‌ها یک دریاست و وسعت بسیار زیادی دارد و طبیعتاً نکات بسیار زیادی ممکن است در این گفت‌وگو از قلم افتاده باشد. در پایان اگر سخنی باقی‌مانده است، بفرمایید.

شاید باید این نکته را یادآوری کنم که امروزه کمتر مادری برای کودک دلبندش لالایی می‌خواند، درحالی‌که با قاطعیت می‌توانم بگویم تربیت نسل‌های بعدی در گرو تقویت رابطه عاطفی بین مادر و فرزند است.

ما با کمک گرفتن از نغمه‌های مادرانه می‌توانیم نکات تربیتی، اعتقادات مذهبی و اخلاقی را در جان و روح فرزند نهادینه کنیم. فراموشی سنت‌های دیرینه و زیبای ما باعث شده که ارتباط عاطفی بین مادر و فرزند کمرنگ شود. بدون تردید بخش عمده‌ای از آشفتگی‌ها، سردرگمی‌ها و ناهنجاری‌های رفتاری موجود بین افراد نسل جدید، از فاصله گرفتن آن‌ها از سنت‌های دیرین و بسیار زیبا نشأت می‌گیرد. کودکی که از گهواره با نوای دل‌نشین لالایی مادرش اُنس پیداکرده، به‌راحتی می‌تواند با شعر و موسیقی هم ارتباط برقرار کند و با خانواده رابطه عاطفی داشته باشد. ما با نگاه کردن و خواندن این اشعار زیبا می‌توانیم جلوه زیبای عشق و عاطفه مادران را احساس کنیم. مادران در این اشعار خواهان سلامتی و طول عمر زیاد برای فرزندانشان هستند. به امید روزی که تمام مادران برای فرزندان نازنین و دلبندشان لالایی بخوانند.

رویداد

فراخوان منتشر شد

«تالار هنر» پذیرای نمایش‌نامه‌های کودک و نوجوان می‌شود

همدلی| با رویکرد حمایت از تئاتر کودک و نوجوان، تالار هنر فراخوان نمایشنامه‌خوانی منتشر کرد. به نقل از روابط عمومی تالار هنر، فراخوان نمایشنامه‌خوانی تالار هنر با هدف حمایت از آثار نمایشنامه‌نویسی در زمینه کودک و نوجوان منتشر شد. در این فراخوان آمده است: «نظر به شناخت متون جدید و ارزشمند و حمایت از آثار نمایشنامه‌نویسی در زمینه‌ی تئاتر کودک و نوجوان، تالار هنر پذیرای آثار نویسندگان و مترجمان در بخش نمایشنامه‌خوانی خواهد بود. هنرمندان می‌توانند با توجه به شرایط ذیل آثار خود را به دبیرخانه تالار هنر ارائه کنند:

۱. نمایشنامه‌های مذهبی، دینی و دفاع مقدس در ماه‌های محرم و صفر و مناسبت‌های ویژه در اولویت اجرا خواهند بود.

۲. این برنامه در طول سال و بر اساس درخواست‌های ارسالی و صدور مجوز شورای نظارت و ارزشیابی اداره کل هنرهای نمایشی اجرا می‌شود.

۳. با توجه به کمبود متن با موضوع‌های ویژه‌ی نوجوانان، نمایشنامه‌های مقطع سنی نوجوان در اولویت انتخاب قرار خواهند گرفت.

۴. درصورتی‌که اثر اجرای عمومی صحنه‌ای نشده باشد کارگردان می‌تواند بعد از جلسه نمایشنامه‌خوانی و کسب موفقیت، درخواست اجرای صحنه‌ای خود را طبق مقررات این بخش ارائه نماید.

نحوه‌ی ارسال نمایشنامه:

۱. یک نسخه از متن تایپ‌شده به همراه **pdf**.

۲. تکمیل فرم درخواست.

۳. متقاضیان می‌توانند روزهای یکشنبه، سه‌شنبه و چهارشنبه از ساعت ۱۰ الی ۱۳ به محل تالار هنر مراجعه کنند

کارگاه نقاشی هنر عاشورایی در پهنه رودکی برپا شد

همدلی| پهنه رودکی به مناسبت فرارسیدن ماه محرم و ایام سوگواری بر سید و سالار شهیدان امام حسین (ع)، میزبان برپایی نمایشگاه نقاشی هنر عاشورایی شده است. به نقل از واحد ارتباطات و رسانه مرکز هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، به مناسبت فرارسیدن ماه محرم موسم سوگواری بر سید و سالار شهیدان حضرت اباعبدالله‌الحسین (ع)، کارگاه نقاشی هنر عاشورایی در پهنه رودکی برپاشده است. این کارگاه هنری که به همت مرکز هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و موسسه توسعه هنرهای تجسمی معاصر دایر شده، پذیرای حضور و خلق آثار هنری توسط هنرمندان جوان رشته نقاشی و نقاشی‌خط است. رضا عرب‌گری، عاطفه قاسمی‌نیا، ساوالان جماعتی، محمدجواد طاهرخانی، محیا شایسته، نرگس شریف‌زاده، زهرا باقرنژاد، سامان مومنی، غزاله سابقی و مهدی زیرکی ازجمله هنرمندان حاضر در کارگاه نقاشی و نقاشی‌خط هنر عاشورایی هستند که آثار خود را حول مفاهیم و مضامین عاشورایی طراحی و اجرا خواهند کرد. کارگاه نقاشی هنر عاشورایی تا روز شنبه ۱۵مردادماه در پهنه رودکی، روبه‌روی درِ ورودی معاونت امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، برپا و پذیرای بازدید عموم علاقه‌مندان خواهد بود.

دستور ساخت صادر شد

کیانو ریوز با دی کاپریو همکار می‌شود

همدلی| کیانو ریوز در مینی‌سریال «شیطان در شهر سفید» برای هولو بازی می‌کند. به نقل از ورایتی، هولو دستور ساخت سریالی کوتاه با عنوان «شیطان در شهر سفید» را با بازی کیانو ریوز داد. این سریال با اقتباس از کتابی به همین نام نوشته اریک لارسن ساخته خواهد شد. «شیطان در شهر سفید» داستانی واقعی با تمرکز بر شخصیتی به نام دنیل اچ. برنهام است که قرار است ریوز نقشش را بازی کند. وی یک معمار است که تلاش دارد با نمایشگاه جهانی شیکاگو در سال ۱۸۹۳، اثر خود را در تاریخ ثبت کند. در این میان دکتر اچ. اچ.هولمز هم اولین قاتل زنجیره‌ای مدرن آمریکاست که نامش به‌واسطه «قلعه قتل» با همین نمایشگاه پیوند خورده است. مارتین اسکورسیزی، ریک یورن، لئوناردو دی کاپریو و جنیفر دیوسون از تهیه‌کنندگان این سریال هستند. کیانو ریوز علاوه بر بازیگری، تهیه‌کننده اجرایی هم خواهد بود. سم شاو نویسنده فیلم‌نامه و سازنده سریال خواهد بود. تاد فیلد هم کارگردانی آن را بر عهده دارد. این نخستین باری است که ریوز در تلویزیون آمریکا در نقش اصلی دیده می‌شود. او در اوایل کارش در تعدادی فیلم تلویزیونی بازی کرده بود و سپس برای بازی در فیلم‌هایی چون «سرعت»، «نقطه بریک»، «کنستانتین» و «روزی که زمین ایستاد» به شهرت رسید. «ماتریکس»، «جان ویک» و «بیل و تد» مجموعه‌های سینمایی هستند که شهرت او را جهانی ساختند. به نظر می‌رسد این دیگر مرحله نهایی بدل شدن این کتاب به یک اثر تصویری باشد. دی کاپریو سال ۲۰۱۰ حقوق این کتاب را به دست آورد تا با ساخته شدن فیلمی سینمایی از آن خودش در نقش هولمز بازی کند. اسکورسیزی سال ۲۰۱۵ با بیلی ری کار نوشتن فیلم‌نامه را شروع کرد. نام تام کروز هم در سال ۲۰۰۴ به این پروژه گره‌خورده بود. در نهایت سال ۲۰۱۹ اعلام شد این پروژه به یک سریال بدل می‌شود و چند ماه پیش اعلام شد کیانو ریوز برای نقش اصلی این سریال انتخاب‌شده است. این سریال هشت اپیزودی قرار است سال ۲۰۲۴ در هولو پخش شود.